

ahhoz a nevelő munkához hozzájárulni, amelyet Mesterünk olyan nagyon fontosnak tartott. Szeretettel hívjuk és várjuk honlapunkon, konferenciáinkon, együtt gondolkodó, együtt éneklő és együtt muzsikáló alkalmainkon mindazokat, akik társulásunk céljaival azonosulnak, akik közösséget vállalnak Kodály Világával.

Csikai Ildikó

Eredmény és kötelezettség

Felvették a Kodály-módszert a szellemi kulturális örökségek UNESCO-listájára

E sokak által várt jó hír járta be a sajtó szinte minden fórumát és a zenei élet köreit 2016 december legelején. A döntést az UNESCO (az Egyesült Nemzetek Nevelési, Tudományos és Kulturális Szervezete) Kulturális Örökség Kormányközi Bizottsága hozta meg Etiópia fővárosában, Addisz-Abeában tartott tanácskozásán. A döntésről Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere tájékoztatta az MTI-t.

A jegyzék, amelybe felvették a Kodály-koncepciót hivatalosan „a legjobb megőrzési gyakorlatok regisztere” nevet viseli. Ide azokat a modellértékű módszereket veszi fel a testület, amelyeket nemzetközi szinten is terjesztésre érdemesnek, jó példának tart. „A »Kodály-módszer« alapja az, hogy a zenei fogékonyságot már egészen kisgyermekkorától kezdve fejleszteni kell. A magyar módszer világszerte ismert és elismert, hiszen jól alkalmazható más társadalmi, kulturális közegben is”. – foglalta össze a sajtóközlemény. Ez az önmagában is fontos pontja a kodályi koncepciónak azonban kevés lett volna, hogy „a legjobb megőrzési gyakorlatok” családjába felvételt nyerjen.

Mi az, amit őriznie adatott, amit őriznie kell? Nem más, mint a népzene. Erről szól a Szellemi Kulturális Örökség Megőrzésének Egyezménye alapján kiállított tanúsítvány, melyet 2016. december 1-i dátummal *Irina Borova*, az UNESCO főigazgatója írt alá: a Kormányközi Bizottság Magyarország javaslata alapján kiválasztotta a *Kodály Koncepciót*, mint a *népzenei hagyomány őrizőjét*, mint az Egyezmény szellemében legjobban működő programot, projektet, illetve gyakorlatot.

Amint az MKT elnökségének február 20-án tartott ülésén *dr. Csonka Takács Eszter*, a 2006-ban létrehozott Szellemi Kulturális Örökség Igazgatóság igazgatója, egyben a Szentendrei Skanzen igazgatóhelyettese, elmondta, a sikeres előterjesztést több éves munka előzte meg. Szigorú feltételeknek kellett megfelelni. A pályázatban be kellett mutatni szóban és video-összeállításban, hogy a koncepció és módszer egyéb elemei mellett elvben és gyakorlatban hogyan kap helyet a népzenei hagyomány, számos intézménytől és gyakorló zenepedagógustól kellett nyilatkozatot csatolni, hogy valóban a Kodály koncepció alapján dolgoznak, s ennek során hogyan tudják segíteni a népzene átörökítését más közegben. A beadott anyagot szakértői bizottság véleményezte, több ízben kértek kisebb nagyobb kiegészítést, magyarázatot részletkérdésekre. Mikor már látható volt, hogy a szakmai előkészítés és bírálat nyomán a Kormányközi Bizottság soron következő ülése elé kerülhet a magyar előterjesztés, szükség volt a kulturális diplomácia közbenjárására is: támogatókat találni. Szerencsére számos ország – nem egy helyen a náluk is többé-kevésbé meghonosodott Kodály koncepció ismeretében – segítette sikerhez ezt a magyar megőrzési gyakorlatot a táncház-módszer, a matyó hagyományok és a mohácsi busójárás után.

Csonka Takács Eszter igazgatónő, szakterülete szerint néprajzkutató, s mint a zenével bensőséges kapcsolatban lévő hajdani ének-zenei iskola és csellista, nagyon átértézte a lehetőséget és a feladat súlyát. Fő motorja, szervezője volt a Kodály Intézettel szoros együttműködésben megvalósult pályázati anyag elkészítésének. A Magyar UNESCO Bizottság és párizsi UNESCO-képviselőtünk is szívügyének érezte s ennek megfelelően támogatta a hivatalosan az Emberi Erőforrások Minisztériuma által benyújtott előterjesztést.

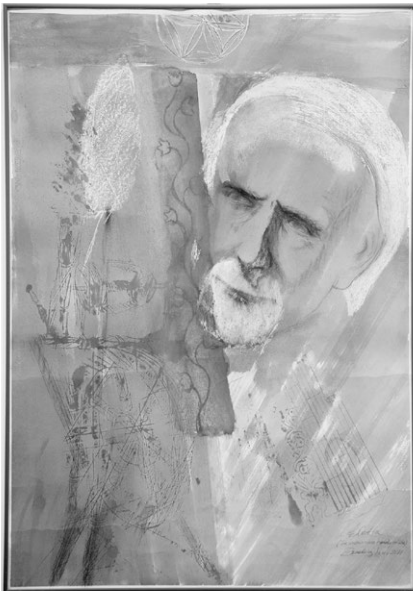
Siker? Eredmény? Igen, siker, eredmények elismerése, mely mögött Kodály szellemi indíttatása és útmutatása mellett ott van sokak elméleti s főleg gyakorlati – népzenekutatói, módszertani, tanítói, tanári – munkája. De kötelezettség is! Részben kifelé, úgy, hogy Magyarországnak segítenie kell a módszer átvételére készülő országokat tanfolyammal, szakértőkkel, esetleg ösztöndíjakkal. (Kevésbé ismeretes, hogy az 1960-as években még Kodály Zoltán irányított Etiópiába népzenekutatókat, hogy segítsenek az ottani gyűjtőmunkában. Az eredmény, a sok felvétel, megsemmisült az afrikai államban lezajlott polgárháború következtében, de a Budapesten őrzött másolatok fennmaradtak. Arra várnak, hogy digitalizálva egyszer visszakerüljenek származási helyükre...)

Ennél talán még fontosabb, hogy hosszú távon is bebizonyosodjék: méltók vagyunk a tagságra a hagyományőrzők „klubjában”, s hogy képesek vagyunk a népzene átörökítését is magába foglaló *Kodály koncepció egészének* életben tartására.

Balog Zoltán miniszter úr az Addisz-Abeba-i konferenciáról kapott hír bejelentésekor mondta: – *Bízunk benne, hogy ez a nemzetközi elismerés hozzájárul az iskolai ének- és zenetanulás kultúrájának erősítéséhez és megújításához.*

Rajtunk áll!

Ittész Mihály

Bardócz Lajos alkotása
Életfa
In memoriam Kodály Zoltán

**A Kecskeméti Tavasz Fesztivál
Genius loci- Kodály és Lechner
öröksége című kiállításról
Fotó: Banczik Róbert**